

Gül

– Mecit Aktürk · 13 Mart 2013

Gül

Aczini ikrarla, düşünüp sonu
Rabbini bilene kul derler oğul.
Sayısız olsa da herkesin yönü
Menzile varana yol derler oğul.

Yunus'da çağlayan, gönüller yapan
Nemrut'da dağlayan, küfüre sapan
Gâfilin ağzında taş atan sapan
Âlimin süsüne dil derler oğul.

Şeytan yuva yapar nefrette, kinde
Kibir boy gösterir şöhrette, ünde
Her "dostum" diyene, kanma; zor günde,
Terkedip, gidene el derler oğul.

İblisin sanatı, ağ, tuzak kurmak
Mü'minin görevi Hakkı haykırmak
İnsana yakışmaz bir gönlü kırmak
Kelâmın hasına, bal derler oğul.

Kalplerdir en güzel sığınak, mekân
Sevgi ol, gönülden gönüle akan
Akıl süzgecinden geçmeden çıkan
Sözün çirkinine kal derler oğul.

Mâzi olur herşey ömrün sonunda
Sitem, beste yapar, sesin tonunda
Ayaklar titreyip, baston önünde
Bükülen kısım, bel derler oğul.

Her gelen dünyaya bir bakar, geçer
"Can" denen, kafesten, gün gelir uçar
Nice bahçelerde çok çiçek açar

Bir tek Resûl'üme gül derler oğul.
Bir tek Resûl'üme gül derler oğul.

Mecit AKTÖRK